

سویس، ۲۲/۰۳/۲۰۱۰۳

کمال هاشمی

رفتار امریکا با ما صادقانه نیست

کش رفتن و یک جانبه عملکرد های امریکا از یک مدت طولانی بدین سو آنچه که می نمایاند، برعکس آن را انجام می دهد که ادامه و پیوستگی این سیاست، مردم افغانستان را در انتخاب شان که همراه با جامعه جهانی به رهبری اضلاع متحده امریکا علیه تروریسم در مبارزه اند، با تردید مواجه نموده است.

اگر از ورق زدن چگونگی وجود آوردن و تجهیز نمودن طالبان بگذریم که امریکا خود سهم زیادی در این پروژه داشت، امریکا با این بازی ها و مانور های کلان دوردست ها را دور زده، مراقب پلان های ستراتیژیکی شده نه تمرکز بر دفع تروریسم و نهاد سازی در افغانستان، این اشتباهی است همچو غلطی ایکه توجه از افغانستان را معطوف به عراق نمود؛ زیرا موجودیت سنگین شان با عدم برخورد قاطع و صادقانه با مراکز طالب ها و آی. اس. آی. در پاکستان، چگونه توجیه شده می تواند و از رهگذر دیگر یک دولت ضعیف در افغانستان که نتواند از کوچک ترین خلاف ورزی ایشان بپرسد، موجب سؤال در ذهن هر افغان شده است که امریکا چه می خواهد؟

اختلافات میان دولت افغانستان و اضلاع متحده هم ناشی از این بی مبالاتی های است که اغلباً از جانب امریکایی ها دنبال می شود. نسپردن زندان بگرام، عملیات های شبانه خودسر که منجر به تلفات ملکی گردیده و اذیت مردم در بعضی از نواحی مانند میدان وردک می شود. این فشارها عمدی بوده تا بر چانه زنی روی قرارداد امنیتی میان افغانستان و امریکا امتیاز های زیادی را در صورت عقب نشینی دولت افغانستان، کمایی کند و امریکا جهت پیشبرد بالادستی در قرارداد امنیتی برنامه های وسیعی را روی دست گرفته تا هر طور ممکن علاوه بر مصونیت قضایی نیروهای نظامی خود، برخی از امتیاز هایی چون موقعیت جابجایی، تعداد، و شاید در سطح نازل قرار دادن عملیات های رزمی قوای نظامی و استخباراتی افغانستان باشد تا دولت حد اکثر محتاج و دستنگر ایشان باشد.

از همین روست که مبادرت به تجهیز قوای هوایی رزمی، قوای توپخانه، قوای راکت و قوای زرهی افغانستان نمی کنند. علاوه بر این از راه های میدیا های ملی و بین المللی، حتی در افغانستان از کوچکترین روزنه از مخالفان حکومت و شخص آقای کرزی وسیعاً استفاده برده، آنها را به صحنه رویارویی جدی کشانیده و آنها هم دانسته یا ندانسته هم رکاب امریکا شده، نقد ها و آرایش های گروهی شان به تضعیف حکومت خواهد انجامید که در نهایت بسود مردم افغانستان نمی باشد.

حکومت افغانستان در شرایط دشوار کنونی ابتکار عمل را باید در دست داشته باشد. فاصله میان خود و اپوزیسیون بیرون حکومت را هر چه زودتر کم ساخته، آنها را روی منافع مشترک و سیاست گذاری های کلان ملی بسیج نموده، دسته جمعی حرکت نمایند. در غیر آن فشارهای پاکستان از طریق طالب ها از یک طرف و جامعه جهانی به رهبری امریکا متراکم شده و از کاستی های جدی فساد گسترده ای که در همه اندام های حکومت و دولت تنیده، همچو تخته خیز استفاده خواهد شد.

پایان

د پاپو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ